

Aşk Affeder mi Yokluđu

– S. Yetgin · 25 Mart 2014

Aşk Affeder Mi Yokluđu?

Aşkınla kuşatılmış bir şehrin tam ortasındayım
Gün raks ediyor çatılarda, adımlarım hep sana
Dağınık gecedden uyanan insan harmanındayım
Tortusu yüreğimi yakan sevdasin avuçlarımda.

Yontusuz düşselliğinin bakir bakışlarında yitiğim
Hangi yana esse rüzgâr masalların hep bana değer
Sorgusuz güzelliğinin zindanlarında ölüm içtiğim
Et ve kemikten oluşan duyguyum, göğsümde keder.

Fasılasız bir ömrün saraylarında güneşi özler sırtım
Yargıların ipleri çürüdü artık, kurudu sevda toprağı
Topladım gönül yatağımı şimdi, üşümekte nabzım
Doymadım dünya coşkularına, sensiz gözüm kapalı.

Eskimiş değerlerin sarhoşluğuyla geçersin sen özünü
Sevdalı gözlerinle gömersin sana adanmış sözlerimi
Yongasız ayrılıklar kentindeyiz, ıslatma aşk közünü
Bekleyişle çoğalıyorum, sabrım çözer mi düğmelerini?

Ezildikçe içlenirmiş her çiçek, alınganlık döker tohumu
Şüphenin yoldaşdır kurt, yudumlara böler öfke ruhunu
Her ömrün hikâyesi uzundur, kısacık anların mutluluğu
Ecelsiz kaygılar cennetindeyiz, aşk affeder mi yokluğu?

Selahattin Yetgin